

عنوان مقاله:

اثرسنجی مسیرنمایی طولی در کاهش فراوانی تصادفات انحرافی در راه‌های چندخطه برون‌شهری

محل انتشار:

فصلنامه مهندسی عمران و محیط زیست دانشگاه تبریز، دوره 50، شماره 101 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مأده بحیرایی - دانشگاه بین‌المللی امام خمینی، قزوین

حمیدرضا بهنود - دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی، قزوین

علی عبدی کردانی - دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی، قزوین

حسین ریسیان زاده - اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده‌های خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

تصادفات انحرافی بخش عمده‌ای از کل تصادفات جاده‌ای برون‌شهری را تشکیل می‌دهد. هدف از انجام این پژوهش اثرسنجی مسیرنمایی طولی با استفاده از خط‌کشی طولی و تلفیق آن با بازتاب‌های چشم‌گره‌ای و در پی آن تفکیک اثر هرکدام از انواع تجهیزات فراوانی تصادفات جاده‌های برون‌شهری و ارائه ضریب اصلاح تصادف با توجه به مطالعه قبل و بعد از اقدامات اصلاحی می‌باشد. در این پژوهش با توجه به اقدامات مسیرنمایی انجام شده در سال 1393 در محورهای استان خراسان رضوی، داده‌های ترافیکی و تصادفات انحرافی و سایر داده‌های مورد نیاز برای اثرسنجی به روش بیز تجربی جمع‌آوری شد. در این مطالعه، مقدار اثربخشی نهایی برای خط‌کشی طولی و همچنین تلفیق آن با بازتاب‌های چشم‌گره‌ای در شب به ترتیب برابر با 36 و 5/43 درصد به دست آمد که معادل با ضرایب اصلاح تصادف 64/0 و 565/0 می‌باشد. نتایج این تحلیل نشان‌دهنده تأثیر معنادار تجهیزات مسیرنمایی بر تصادفات انحرافی در شب می‌باشد. همچنین معناداری اثرات اقدامات ترکیبی این تجهیزات به مراتب بیشتر از استفاده صرف از هرکدام از آن‌ها است. در نهایت، تأثیر معناداری برای کاهش تصادفات انحرافی در طول شبانه‌روز (شامل ساعات روشن روز) برای اقدام خط‌کشی طولی مشاهده نشد ولی خط‌کشی طولی در تلفیق با بازتاب چشم‌گره‌ای تأثیری با معناداری بیشتر برای تصادفات انحرافی در طول روز داشته است.

کلمات کلیدی:

مسیرنمایی طولی، اثرسنجی ایمنی، بیز تجربی، ضریب اصلاح تصادف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1184676>

